figyeltem meg. A következő napokban a 4 fióka elhagyta a fészket.

Ambrus Béla

ÁTNYARALÓ CSÍZ (CARDUELIS SPINUS) AZ ALFÖLD KÖZEPÉN. 2002. májusának utolsó napjaiban dr. Harka Ödön jelezte a Szolnokhoz közeli Zagyvarékasról, hogy családi házuk kertjében naponta visszatérő vendég egy csíz, immáron két hét óta. Kétkedve fogadtam a hírt, mert a fajjal kizárólag téli vendégként találkoztam az Alföldön, ezért inkább egy sötét színezetű csicsörkére gyanakodtam. Júniusban azonban magam is meggyőződtem a meghatározás helyességéről. Néhány méteres távolságból figyelhettem meg a lucfenyő ágai közt bujkáló, majd alatta csipegető, végül az itatóban hosszan fürdőző madarat. Fekete homloka és torka, valamint a szélső farktollain világító sárga foltok félreérthetetlenül bizonyították, hogy egy hím példánnyal állunk szemben. A mindig magánosan járó madár kitartónak bizonyult, augusztus közepéig rendszeres látogatója maradt a kertnek. Gyakori fürdőzése és a nyár folyamán egyre gazdagodó éneke sok kellemes percet szerzett, túl azon, hogy a faj átnyaralása az Alföld közepén észlelésként is figyelmet érdemlő.

Harka Ákos

ADATOK A KERESZTCSŐRŰ (LOXIA CURVIROSTRA) MAGYARORSZÁGI ELTERJEDÉSÉHEZ. A holarktikus elterjedésű, fenyőövhöz kötődő madárnak az utóbbi években egyre szaporodnak az adatai, előfordulási helyei mind hegyvidéken, mind az alföldi területeken. Bőséges fenyőtoboz termés esetén, mint 1994, valamint 2007-2008-ban inváziószerűen jelent meg. A csapatok többnyire 15-20 tagúak, akár több hetet is eltölthetnek az adott területen. Költését eddig Sopron és Kőszeg területén és az Északi-középhegység területén észlelték

(HARASZTHY, L. /szerk./ 1998. Magyarország madarai. Mezőgazda, Budapest, 374 pp). Nyáron és ősz folyamán bárhol felbukkanhatnak, mint 1994-ben az Aggteleki Nemzeti Park területén a Tohonya-völgyben (SZABÓ, S. 1994. Adatok az Aggteleki–karszt élővilágához. Calandrella, VIII. 1-2.:187.) 3 példány lucfenyőn. Később, 2008-ban már nagyobb tömegben, az Aggtelek-Jósvafő vasútállomás előtti lucfenyősoron 15-20 példány X. 17, valamint XI. 04-én ugyanaz a csapat táplálkozott a lucfenyőkön. A közeli Szlovák-Karszt területén néhány pár rendszeres költését mutatták ki (BOLDOGH, S. 1999. Az Aggteleki–Karsztvidék Madárvilága. Karszt Természetvédelmi Egyesület: 77 pp). Ugyancsak 2008-ban de az Alföldön, a debreceni Botanikus Kert fenyőfáin először december hónap elején, XII. 03-án 22 madár, XII. 16.-án 43 madár, ezen az enyhe tavaszias napon még a háziméhek is kint repkedtek, XII. 17.-én 14 keresztcsőrű táplálkozott a fenyőfák csúcsi részén, a fa alja terítve volt a sok tobozpikkellyel. Debrecen szélén szintén ebben az időpontban az ültetett ezüst-, valamint lucfenyőfákon 3-4 példányt lehetett látni a kertségek területén (Pac, Homokkert, Haláp). A nagyobb madártömeget megelőző évben már 2007-ben ugyancsak a Botanikus Kert területén I. 02.és 03.-án nyolc madár táplálkozott a lucfenyőkön. Ezek azonban csak néhány napot töltöttek itt. 2010.-ben VII. 09-én a Zempléni-hegység területén, Fony község közelében fekvő Nagy-mocsáros nevű erdőtagnál 15-20, jobbára fiatal példányokból álló csapatot észleltem, amint egy vegyesállományú erdőből felrepültek. Ezek valószínűleg idei költésű, Zemplénben nevelkedett példányok voltak. Ugyanezen a napon de kicsit távolabb, Hollóháza, és Oláh-rét területén 3 példányt láttam idős lucfenyőn táplálkozva. Ugyancsak a Zemplénben 2010-ben VIII. 22-én Kőkapun két fiatal példányt láttam a közeli park lucfáin. Debrecenben az Egyetem területén lévő Botanikus Kert vörösfenyőin 2010. 09. 27-én két idős madarat láttam táplálkozni vörösfenyőn. A fenti adatok azt bizonyítják, hogy a korábban meglehetősen ritkán előforduló faj az utóbbi években nem csak külterületeken levő erdőkben bukkan fel, hanem inváziószerűen emberi települések belterületén,

parkokban, kertekben, útszéleken is, ahol a táplálékot adó fenyőfélék gazdag toboztermése elérhető számukra.

Szabó Sándor

HÓSÁRMÁNY (PLECTROPHENAX NIVALIS) ELŐFORDULÁSA TISZALÚCNÁL. 1997. december 6-án Hernádnémeti és Tiszalúc közötti területen madarásztam, amikor az egyik földút melletti néhány négyzetméteres gyepfoltról felrebbentettem a hósármány 14 pld-os csapatát. Két kört repültek a terület fölött, majd déli irányba távoztak. A terület körös-körül szántóföld, kb. 1 km-re a megfigyelés helyszínétől északra mintegy 100 ha lucernás található.

Serfőző József

ADATOK A DEBRECENI EGYETEM TEK BOTANIKUS KERTJÉNEK MADÁRVILÁGÁHOZ. Tavaszi madárvonulás. 1996. áprilisában az alábbi, a kertben egyébként ritkábban megfigyelhető madárfajokkal találkoztam: 11-én a kertben található tó partjára 4 pld. erdei szürkebegy (Prunella modularis) szállt le inni. 12-étől 18-áig 1 pld. öreg tollazatú, hím kormos légykapó (Ficedula hypoleuca) tartózkodott a tó körül. A korláton és a fák ágain ült lesben, innen vadászott a repkedő rovarokra. 17-én a tó fölé hajló szomorúfűz gallyai között 1 pld. tüzesfejű királyka (Regulus ignicapillus) keresgélt.

Szőlőrigó (Turdus iliacus) megfigyelések 1995-96-ban. 1995. november 8. 1 pld., feketerigók (Turdus merula) társaságában tuján (Thuja occidentalis) táplálkozott, annak tobozkáival. November 10. 2 pld. feketerigók, fenyőrigók (Turdus pilaris) és léprigók (Turdus viscivorus) között a nyugati ostorfa (Celtis occidentalis) terméseit fogyasztotta, november 15-én 1 pld. a tóból ivott. 1996. október 16. 1 pld. a tó partjára szállt le, de egy járókelő miatt elrepült. Október 20. 1 pld. feketerigók